

מ"ת 27079/08/15 - מדינת ישראל נגד פארס שריתח

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 27079-08-15 מדינת ישראל נ' שריתח(עציר)

בפני כבוד השופטת עירית כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד פארס שריתח (עציר)
המשיב

החלטה

1. לפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו בת"פ 27024-08-15.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון לחברות בהתאגדות בלתי מותרת, לפי סעיף 85(א1) (א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. על פי כתב האישום, המשיב, תושב ירושלים שהתגורר בשנים האחרונות בארצות הברית, ניסה להצטרף לארגון דאעש יחד עם אחיו ובן דודו, ולשם כך טסו השלושה לטורקיה, במטרה לעבור משם לסוריה ולהצטרף לשורות הארגון. כשהגיע המשיב לטורקיה סורבה כניסתו למדינה היות שהתעוררה בעיה בקשר לתוקף דרכונו. המשיב החליט להגיע לישראל על מנת לחדש את דרכונו, במטרה לנסות בשנית להגיע לסוריה ולהצטרף לדאעש, ולשם כך שב לביתו בכפר עקב שבירושלים והמשיך לעמוד בקשר עם אחיו ובן דודו שהצליחו להגיע לסוריה.
4. לטענת המבקשת, בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, לרבות הודאתו. עוד לטענתה, המעשים המיוחסים למשיב, נסיבות ביצועם והרקע להם, מלמדים על מסוכנותו הרבה ועל כך שקיים יסוד סביר לחשש ששחרורו יסכן את בטחון הציבור ואת בטחון המדינה, ולפיכך קמה נגדו עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בנוסף נטען כי קיימת עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א1) (ג) (2) לחוק, שכן העבירה המיוחסת למשיב היא "עבירת בטחון" כאמור בסעיף 35(ב) (2) לחוק, וכן עילת מעצר מכוח סעיף 21(א1) (א) לחוק, משום שבמשך כחמש שנים לפני האירוע המתואר בכתב האישום התגורר המשיב בארצות הברית, משפחתו הקרובה עודנה מתגוררת שם, ומחומר הראיות המצוי בתיק עולה כי המשיב תכנן לשוב לארצות הברית לאחר שישב מסוריה, וכי אף לאחר שהגיע לישראל תכנן להגיע למצרים או לסוריה.
- לטענת המבקשת, מסוכנותו של המשיב והחשש שמא יתחמק מהליכי שפיטה, אם לא ייעצר, מבססים את המסקנה כי אין תחליף ראוי למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה למיחוס למשיב או על קיומה של עילת מעצר. עם זאת, לטענתו, בנסיבות המקרה ולאור גילו הצעיר של המשיב יש הצדקה להזמנת תסקיר של שירות המבחן על מנת לבחון חלופת מעצר בטרם תינתן החלטה בבקשה. לטענת ב"כ המשיב, הראיות מצביעות על כך שהמשיב הלך אחרי אחיו ובן דודו והודעותיו מצביעות על תמימות מסוימת. מדובר בצעיר בן 19 שמעולם לא הייתה לו הסתבכות עם החוק, לעומת שני האחרים שהם בני 26. מדובר ב"סיפור שהתגלגל" ולא בתכנית ברורה להגיע לסוריה - השלושה ישבו כמעט שבועיים בקהיר, לאחר מכן נסעו לשארם א-שייח, שהם עוד 6-7 ימים ואז נסעו לטורקיה.

עוד לטענת ב"כ המשיב, מאז שהגיע המשיב לישראל ועד מעצרו עברו חודשים, בהם המשיב לא עשה דבר וחצי דבר כדי לחזור לטורקיה. המשיב נשאל בחקירתו מדוע לא הלך לחדש את דרכו והשיב כי הסיבה הראשונה היא שדרשו ממנו 1,300 ₪, והסיבה השנייה היא שהוא פחד להיעצר, ומכאן שלא היה נחוש בדעתו. בהתכתבות עם בן דודו, לאחר שהגיע לישראל, כתב המשיב כי אם ירצה להיפגש איתם יעשה זאת במצרים, וכשנשאל המשיב על ידי החוקרים מדוע מצרים השיב שרצה להמשיך את טיולו במצרים.

ב"כ המשיב טוען עוד כי המשיב מציין בהודעותיו שהוא רצה לעזור לילדים ולנשים בבתי חולים ובמחנות פליטים, ורק פעם אחת הוסיף ש"אולי גם להילחם". המשיב לא התאמן לקראת ההצטרפות לדאעש. לטענתו המשיב אדם צעיר שמהודעותיו עולה כי עבר מעין שטיפת מוח.

לטענת ב"כ המשיב המסוכנות הנשקפת מהמשיב שואפת לאפס - הוא לא פגע במדינה או בבטחונה ולא ניסה לפגוע, ובפועל הוא לא יצר שום קשר עם הארגון.

6. לטענת המבקשת הראיות מצביעות על כך שלמשיב היה תפקיד פעיל בתכנון הנסיעה והוא ידע לאן הוא הולך, לרבות האפשרות שיצטרף ללחימה. המשיב מתאר שצפה בסרטונים וידע על כך שארגון דאעש רוצח אנשים.

ב"כ המבקשת מפנה להחלטה שניתנה על ידי כב' השופט הכהן במ"ת (מחוזי י-ם) 63438-03-15 **מדינת ישראל נ' ח'ליל** (לא פורסם, 14.4.15), טוענת כי כשמדובר בניסיון שנעשו לגביו פעולות משמעותיות אין מקום לחלופה ומתנגדת להזמנת תסקיר.

7. לטענת ב"כ המשיב, בעניין **ח'ליל** דובר במשיב שהגיע לאיסטנבול, יצר קשר עם דאעש וקיבל הוראות כיצד להגיע אל הארגון, הגיע עד גבול טורקיה-סוריה ושם נתפס על ידי הכוחות הטורקיים והוחזר לישראל. לעומת זאת בעניינו המשיב לא עשה כל פעולה ולא יצר קשר עם דאעש.

דין

8. כתב האישום מבוסס בראש ובראשונה על הודאת המשיב, ואין, כאמור, מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה.

9. המיחוס למשיב, לפיו ביקש זה להצטרף לארגון טרור אסלאמי קיצוני, תכן יחד עם אחרים כיצד להגיע מארה"ב לסוריה, יצא יחד עמם לדרך ונכשל רק עקב פקיעת תוקף דרכו שמנעה ממנו להיכנס לטורקיה - מצביע על מסוכנות.

10. כפי שנפסק:

"יש להבחין בין חובתו של בית המשפט לבחון את האפשרות העקרונית לקיומה של חלופת מעצר - חובה

המוטלת עליו מכוח סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), לבין עריכת בחינה קונקרטית בנוגע לחלופת מעצר זו או אחרת. כך, כאשר נסיבות המקרה מעידות על מסוכנות חמורה ומוכחת, עשוי להתייטר הצורך בבחינת חלופת מעצר ספציפית (ראו: בש"פ 2931/06 גבאלי נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 23.4.2006)). הבחינה היא אפוא דו שלבית: תחילה יבחן בית המשפט אם ניתן להסיר את עילת המעצר הרלוונטית באמצעות חלופת מעצר כלשהי, ורק בהגיעו למסקנה חיובית, יעבור בית המשפט לבחינת חלופות המעצר הקונקרטיות ומידת התאמתן ולשקילת הצורך בעריכת תסקיר" (בש"פ 9284/08 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 14.11.2008)).

11. בבש"פ 2113/15 מריסאת נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 23.6.2015) נדחה ערר על החלטה שלא להזמין תסקיר בעניינו של מי שבגין ניסיונו להצטרף לארגון דאעש הואשם בחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, תמיכה בארגון טרוריסטי וניסיון מגע עם סוכן חוץ. נפסק כי:

"עבירות נגד בטחון המדינה, אף שאינן שוללות, מניה וביה, כל שיקול וכל בדיקה של חלופת מעצר אפשרית, הרי שהן מצדיקות בדרך כלל את מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, נוכח החשש שמי שמואשם בהן עלול להמשיך לסכן את בטחון המדינה, אף אם לא הובאה ראיה קונקרטית הצופה את המשך פעילותו המזיקה בעתיד (ראו: בש"פ 2975/06 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (7.5.2006)). יש גם לזכור כי תסקיר מעצר אינו תסקיר-חובה, וכפי שיש לבית המשפט שיקול דעת אם לאמץ או לדחות את המלצת התסקיר, כך יש לו שיקול דעת אם להורות מלכתחילה על הזמנת התסקיר אם לאו (ראו עניין יונס, פסקה 10)."

12. בהחלטה שניתנה בעניין ח'ליל הנ"ל נדחתה בקשה לבחינת חלופת מעצר, תוך שנקבע כי:

"לעובדה שהמשיב ביקש לצאת מהמדינה ולהצטרף לשורות הארגון בסוריה, ועשה מעשים גלויים לצורך גיבוש אותה מטרה, וקרוב לוודאי שלולא נעצר בגבול תורכיה-סוריה היה מגשים אותה, נודעת חומרה יתרה. בנוסף, נכונותו חסרת המעצורים לממש את שאיפותיו האידיאולוגיות בשירות ארגון טרור קיצוני, תוך סיכון אפשרי של חייו, על חשבון חובותיו כבעל משפחה ואב לילדה, וכן על חשבון חובת הנאמנות המוגברת שהוא חב למדינה כעובד ציבור, מבטלת את היכולת לתת בו אמון כלשהו לצורך שחרורו לחלופה."

13. באותה החלטה דובר על כתב אישום חמור יותר מזה שהוגש בעניינו, שכלל גם ניסיון למגע עם סוכן זר וניסיון יציאה שלא כדין.

14. בחקירותיו חזר המשיב מספר פעמים על כך שביקש להצטרף לדאעש במטרה לסייע לאנשים. בהודעה מיום 2.8.15 הצהיר כי "אני כל המטרה שלי לסייע לאנשים ולא שאני אהווה סכנה על אף אחד ומטרתי לא להילחם" (שורות 191-192 להודעה). לעומת זאת בחקירה נוספת נשאל כיצד הצטרפותו לדאעש תסייע להגן על חפים מפשע, כטענתו, והשיב "בכל דרך אני יכול לעזור, יכול להיות שאני אלחם, יכול להיות עזרה בבתי חולים או באוכל" (שורה 68 להודעה מיום 5.8.15).

מהודעת המשיב מיום 27.7.15 עולה כי הוא, אחיו ובן דודו (שגילו 21 ולא כפי שטען ב"כ המשיב) החליטו להצטרף לדאעש וכי לשם כך רכש המבקש כרטיסי טיסה משיקגו לרומא ומשם לקהיר (שורות 14-21 להודעה). בהודעה מיום 2.8.15 הבהיר המשיב כי נסעו למצרים "כדי שזה יהיה בשלוש תחנות ולא שתי תחנות. יכול להיות שזה יותר בטוח. ככה סיפר לי אחי" (שורות 62-63 להודעה). קשה, אפוא, לקבל את טענת ב"כ המשיב כי מדובר באירוע "מתגלגל" ולא בתכנון מראש להצטרף לדאעש.

יחד עם זאת, המשיב הגיע לישראל בחודש מאי, מאז ועד מעצרו חלפו כחודשיים וחצי, אשר במהלכן הוא החל

לעבוד בבית מלון, ואין אינדיקציה לכך שהוא התכוון לנסות שוב להצטרף לשורות הארגון. מהודעת המשיב מיום 27.7.15 עולה כי לאחר שהוא הגיע לישראל הוא לא פנה לקונסוליה האמריקאית לצורך חידוש דרכונו משום שפחד שייעצר (שורה 51 להודעה) ויש בכך כדי לתמוך במידת מה בטענת ב"כ המשיב לפיה המשיב לא היה נחוש בדעתו להצטרף לארגון.

15. המשיב אדם צעיר שעדיין לא מלאו לו 19, ללא עבר פלילי ידוע, ובחקירתו הצהיר כי טעה בכך שביקש להצטרף לארגון (שורה 189 להודעה מיום 2.8.15).

16. בנסיבות אלה אין לשלול על הסף אפשרות לחלופת מעצר ויש מקום להזמנת תסקיר מעצר של שירות המבחן.

17. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן.

**ניתנה היום, ה' אלול תשע"ה, 20 אוגוסט 2015, במעמד
הצדדים ונמסרה לצדדים.**